

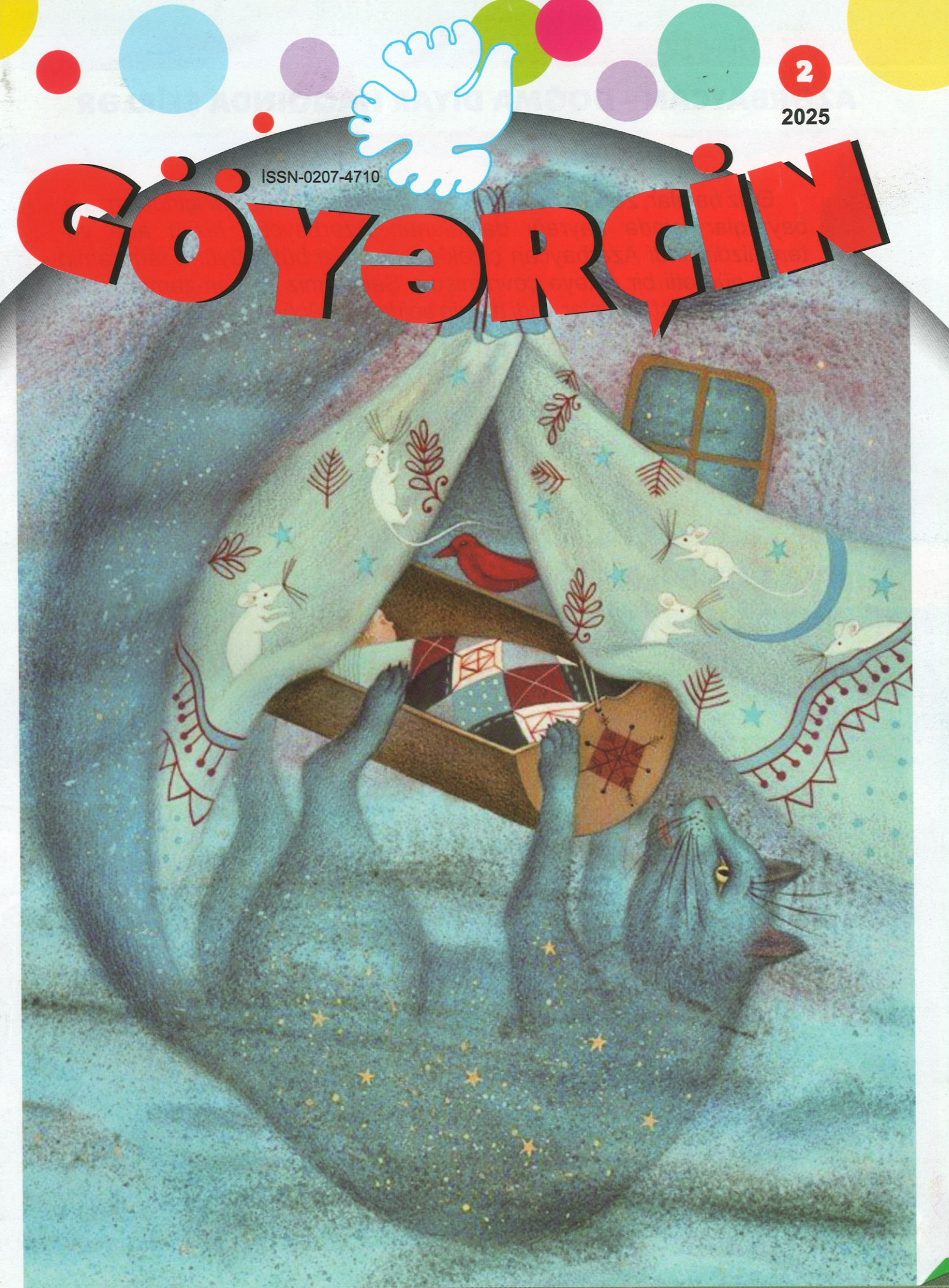
2

2025

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

ŞAHZADƏ NİHAL VƏ BALIQ

(Pakistan nağılı)

Biri var idi, biri yox idi, qədim zamanlarda bir balıqçı var idi. O, hər gün balıq tutur, ən böyüyünü saraya aparardı. Bunun əvəzində şah ona bir rupi pul ödəyərdi.

Bir gün padşahın oğlu Nihal ova çıxmışdı. O, gölün sahilinə gedəndə balıqçının balıq tutduğunu gördü. Elə bu vaxt balıqçı böyük bir balıq tutdu. Şahzadənin balığa rəhmi gəldi. Balıqçıya dedi ki, onu qaytarıb suya at, əvəzində sənə dörd rupi pul verəcəyəm.

Balıqçı tutduğu balığı suya buraxdı və əvəzində dörd rupi aldı.

Həmin axşam balıqçı saraya getmədi. Padşah təəccübləndi, qulluqçularını balıqçıya göndərdi və ondan soruşdu:

- Niyə bu gün mənə balıq gətirmədin?

Şah sağ olsun, oğlunuz əmr etdi ki, sizin üçün tutduğum balığı suya buraxım.

Padşah qəzəbləndi, oğlunu yanına çağıraraq dedi:

- Sən nə üçün mənim üçün tutulan balığın buraxılmasını əmr etmişən? İtil gözlerimin qabağından, gözlerim bir də səni görməsin!

Şahzadə atını yəhərlədi, bir az yemək götürdü və yola düşdü. O, atını çapa-çapa gəldi. Bir də gördü ki, bir ağ atlı cavan ona sarı gəlir. Gənc şahzadəyə yaxınlaşıb salam verdi və soruşdu:

- Sən kimsən və hara gedirsən?

Şahzadə cavab verdi:

- Mən padşahın oğluyam, adım Nihaldır. Atam məni evdən qovub. İndi özümə iş axtarıram.

Ağ atlı oğlan dedi:

- Elə mən də sən gündəyəm. Gəl özümüzlə birlikdə iş axtaraq.

Şahzadə razılaşdı. Onlar birlikdə gedib bir ölkəyə çatdılar. Hökmdar onlara baxıb dedi:

- Mən ikinizi də işə götürürəm. Siz növbə ilə mənim sarayımın girişini qoruyacaqsınız.

İlk gün keşikdə Nihal dayandı. Gecə bir ağ saqqallı qocanın gəldiyini görüb soruşdu:

- Siz kimsiniz? Mən Sizi saraya buraxa bilmərəm.

Qoca dedi:

- Mən padşahın taleyiyəm və mütləq saraya girməliyəm. Onsuz da bu gecə padşah öləcək.

- Axı niyə öləcək? - Nihal soruşdu.

- Qara ilan onu dişləyəcək, - deyə kişi cavab verdi.

- Əgər kimse ilanı öldürüb padşahı xilas etsə necə?

- Onda mənim saraya girməyimə ehtiyac qalmayacaq.

Nihal gizlicə saraya girərək kral və kraliçanın yatdığı çarpayının altına girdi. Gördü ki, qara bir ilan çarpayına doğru sürünür. Tez qılıncını çıxarıb ilanı öldürdü. Ancaq ilanın bir damcı qanı kraliçanın üzünə sıçradı. Nihal oxun ucuna bir parça əski dolayıb yuxulu qadının üzündəki zəhərli qanı sildi. Yuxudan ayılan kraliçə yataq otağından çıxanın gözetçi olduğunu gördü, ərini oyadıb dedi:

- Əmr elə, bu gecə keşikdə kim dayanmışdısa, onu öldürsünlər.

Qəzəbli padşah keşikdə dayananın Nihal olduğunu bilib, onu yuxuda ikən öldürmək istədi. Digər mühafizəçi, ağ atın üstündə gələn oğlan dedi:

- Kral, əvvəlcə dediklərimə qulaq as, sonra Nihali öldürərsən.

Padşah gənci dinləməyə razı oldu. Oğlan ona belə bir rəvayət danışdı:

"Bir vaxtlar bir padşah var imiş. Bir gün o, cüyür ovlamağı planlaşdırır. Ovun arxasınca qaça-qaça tanımadığı bir yerə gedib çıxır. Padşah susadığını hiss edir. O, atını bir ağacın kölgəsinə bağlayıb uzananda ağacdan su damcıladığını görür. Fincanı doldurub içmək istəyəndə ov şahini qanadı ilə vurub fincanı yerə salır. Qəzəbli şah şahini tutub öldürür. Başını qaldıraraq yuxarı baxanda ağacın üstündəki ölü ilan ağzından zəhər damcıladığını görür. Şahini öldürdüyünə çox peşman olur".

Gəncin danışdığı bu və digər əhvalatı dinləyən kral fikrindən daşınıb saraya dönür. Gözetçinin öldürülmədiyini bilən kraliçə israr edir ki, gedib oğlanın işini bitirsin.

Elə bu zaman günəş doğur və Nihal yuxudan ayılır. Kral ona deyir:

- Kraliçə səni öldürməyimi tələb edir və mən bunu edəcəyəm.

Nihal deyir:

- Əvvəlcə sənə dediklərimə qulaq as, sonra nə istəyirsən elə.

Sonra Nihal baş verən hər şeyi padşaha danışır və əlavə edir:

- Əgər mənə inanmırsansa, get yatdığınız çarpayının altına bax.

Kral yataq otağına girir, ölü ilanı, ucuna cındır bükülmüş oxu və onun üstündəki bir zərre qanı görür. O, sağ qaldığına sevinir və qızını Nihala əvə verir.

Toydan sonra Nihal həyat yoldaşı və dostu ilə birlikdə evlərinə sarı yola düşür. Doğma şəhərə yaxınlaşanda gənc Nihala deyir:

- Biz bütün qazancımızı, o cümlədən də kralın qızını yarıya bölməliyik.

Nihal çox yalvarır, oğlan eşitmir, qılıncını çəkib kralın qızının üstünə cumur. Qız qorxudan qışqıranda ağzından iki qara ilan çıxır. Ağ atlı cavan ilanları öldürüb Nihala deyir:

- Əziz qardaşım, mənə heç nə lazım deyil. Bir vaxtlar sən mənə yaxşılıq etmişdin, indi mən onun əvəzini çıxdım. Mən sənin dörd rupi verib azad etdiyim balığam.

Bu sözləri deyəndən sonra gənc ağ atını çapa-çapa bir vaxt yaşadığı gölün yanına tələsdə. Balığa dönüb suya baş vurdu...

Tərcümə edib uşaqlar üçün işləyən: R.Y.Əliyev